

kologhjælp, eller hvad der nu er behov for i det konkrete tilfælde.

Jeg tror, vi er nødt til at tage hensyn til, at mennesker er forskellige, og at vi ikke bare kan putte dem i kasser, som der egentlig er lagt op til med det her beslutningsforslag.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg må indrømme, at da jeg hørte hr. Per Ørum Jørgensen i går udtale, at fædrene bare kunne gå til læge og få en sygdomsmedling, troede jeg, det var en fortalelse. Men det er jo så blevet fulgt op her i dag af en konservativ minister, af Venstres ordfører og af Dansk Folkepartis ordfører. Så jeg kan jo godt fornemme, hvor det fører hen.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om den beslutning, man har truffet her, bunder i, at der skal være et større hensyn til erhvervslivet i den her situation, end der skal være til fædrenes sorgbearbejdelse. For rent udgiftsmæssigt kan det vel ikke være det, det handler om, altså at det er bedre at belaste sundhedsudgifterne med den her ordning og så sørge for, at erhvervslivet går fri.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg bliver faktisk lidt ked af det, når fru Anne-Marie Meldgaard kører den præmis, at det her er af hensyn til erhvervslivet. Jeg synes, at den her problemstilling er en alt, alt for tragisk baggrund at drage et så letkøbt argument på. Jeg synes simpelt hen ikke, det er rimeligt.

Det, jeg siger, er jo ikke, at man bare kan gå til sin praktiserende læge. Det, at man går til sin praktiserende læge, er jo netop en behandling i den konkrete situation, hvor man måske på grund af en meget tragisk omstændighed ikke er i stand til at varetage sit job, og dermed har man mulighed for en sygdomsmedling.

I praksis er det jo den løsning, som jeg i hvert fald synes er rigtig, og det hænger sammen med, at man så kan få en individuel løsning lige præcis i den konkrete situation, fordi vi mennesker er forskellige og formentlig vil reagere forskelligt i en sådan situation. Men at køre et argument på, at vi afviser det her af hensyn til erhvervslivet, synes jeg altså er for letkøbt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Anne-Marie Meldgaard for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det glæder mig selvfølgelig, men når det så er sagt, vil jeg da også gerne vide, om Det Konservative Folkeparti så intenst selv vil gøre en indsats for, at netop retten til omsorgsdage i forbindelse med sorgbearbejdelse og sådan noget bliver fremskyndet over for resten af regeringen og også Dansk Folkeparti, så det kan blive til noget i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man skal indføre en orlov eller omsorgsdage, altså en speciel ordning omkring de her ting. Det, jeg har sagt flere gange efterhånden, er, at jeg tror, at folk reagerer forskelligt i en sådan situation og kan have forskellige behov for hjælp. Det kan være psykologer, det kan være andre eksperter, hvor vi jo er så privilegerede her i Danmark, at vi har et sundhedsvæsen, der tager hånd om folk, når de tragiske begivenheder sker. Det gør vores sundhedsvæsen jo også i dag.

Men jeg er da meget åben over for, at vi tager en videre drøftelse om tingenes tilstand, og at vi kigger nærmere på, om vi kan gøre tingene endnu bedre, end vi gør i dag. For jeg synes, det er en relevant problemstilling, og jeg anerkender den problemstilling.

Jeg tror bare ikke, løsningen er, at man laver total ligestilling. Jeg tror, at løsningen er, at man som udgangspunkt må betragte folk som værende forskellige, der i en så tragisk situation formentlig vil reagere forskelligt og have forskellige behov.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at finde hoved eller hale i hr. Per Ørum Jørgensens argumentation, for hvad er det, der bliver sagt? Der bliver sagt, at folk har forskellige behov, at nogle f.eks. har behov for at komme hurtigt ud på arbejdsmarkedet igen eller tilbage i job, mens andre har behov for det modsatte, nemlig at få fred og ro.

Så spørger jeg mig selv: Har hr. Per Ørum Jørgensen forstået reglerne om barselorlov? Eller med andre ord: Kan hr. Per Ørum Jørgensen bekræfte for mig, at det, at man har ret til barselorlov, ikke er en pligt? Hvis man har det bedre med at starte med det samme, så har man også